

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1492/2019
30.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ...– ..., кога заступа Љубица Сивић, адвокат из ..., против туженог „G4S Secure Solutions“ д.о.о. из Београда, кога заступа Слободан Доклестић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду и враћању на рад, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3715/18 од 23.11.2018. године, у седници већа одржаној дана 30.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3715/18 од 23.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка у износу од 33.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3148/17 од 21.02.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење туженог број .../... од 21.01.2013. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .../... од 01.01.2011. године, са припадајућим анексима уговора, као и да се тужени врати на рад. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 204.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3715/18 од 23.11.2018. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3148/17 од 21.02.2018. године. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другостепеном поступку, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 55/14) и закључио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из чл. 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према чињеничном стању утврђеном у поступку који је претходио доношењу побијане пресуде, тужилац је био у радном односу код туженог на неодређено време и обављао послове ... на основу уговора о раду закљученог под бројем .../... дана 01.11.2011. године. Оспореним решењем туженог од 21.01.2013. године, донетим с позивом на одредбу члана 179. тачка 2. и 3. Закона о раду, тужиоцу је отказан уговор о раду са припадајућим анексима уговора, зато што, радећи на пословима ... на објекту ... у ... 25.11.2012. године, око 03,15 часова ујутру, није поштовао радну дисциплину, јер је спавао на радном месту, а што представља отказни разлог из члана 26. став 1. тачка 3. уговора о раду и члана 87. став 2. тачка 3. Правилника о раду, као и због тога што је том приликом учинио и повреду радне обавезе тиме што је службени пиштољ држао ван футроле на столу, чиме је прекршио Опште упутство Службе обезбеђења, што такође представља радне обавезе вршења професионалног кодекса из члана 26. став 1. тачка 2. уговора о раду, односно испуњавање радних обавеза у складу са општим актима и описима послова из члана 87. Правилника о раду. У поступку је утврђено да је интерна контрола послодавца, координатор објеката и заменик директора, у ноћној смени 25.11.2012. године око 03,00 часа ујутру обишла објекат ... у ... и затекла тужиоца да спава у просторији до пријавнице са подигнутим ногама на столици, а поред њега је затекла и оружје извађено из футроле и остављено на столу. Пре доношења оспореног решења о отказу уговора о раду, тужилац је писменим упозорењем број .../... од 28.12.2012. године обавештен да је починио повреду радне обавезе и испољио непоштовање радне дисциплине, због чега су се стекли оправдани разлози за отказ уговора о раду. На упозорење се тужилац писмено изјаснио 11.01.2013. године.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 3. уговора о раду од 01.01.2011. године, који је тужилац својеручно потписао и тиме ставио ван снаге све претходне уговоре о раду и одредбом члана 87. став 2. тачка 3. Правилника о раду туженог од 05.11.2010. године, између осталог, као повреда радне дужности предвиђено је и спавање у току рада.

Одредбом члана 4. тачка 11. Општег упутства Службе обезбеђења туженог, прописано је да се оружје носи у футроли на опасачу, а да изузетно, на неким радним местима и по захтеву корисника услуга, у радно време припадници Службе обезбеђења не носе оружје већ га чувају у закључаним металним касама.

Одредбом члана 179. тачка 2. и 3. Закона о раду („Службени гласник РС“ бр. 24/05 ... 61/05 ... 54/09) прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако за то постоји оправдани разлог који се односи на радну способност запосленог, његово понашање и потребе послодавца и то ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду и ако запослени не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца.

С обзиром на изложено, из одредаба материјалног права наведеног у овој одлуци, несумњиво произлази да је тужилац учинио тежу повреду радне обавезе тако што је спавао на раду и оружје носио ван футроле, чиме је извршио повреду члана 26. став 1. тачка 3. уговора, члана 87. став 2. тачка 2. Правилника о раду, члана 4. тачка 11. Општег упутства Службе обезбеђења, а у вези са чланом 179. тачка 2. и 3. Закона о раду.

Ни осталим наводима ревизије правилност примене материјалног права не доводи се у сумњу, јер се на конкретан однос примењују одредбе члана 179, а не члана 175. Закона о раду, као што су то нижестепени судови правилно и закључили.

Пре доношења решења о отказу уговора о раду правилно је спроведен поступак прописан чланом 180. Закона о раду, јер је тужиоцу претходно дато писмено обавештење у вези са недостацима у његовом раду, упозорење, на које се тужилац, не оспоравајући потпис овлашћеног лица, за које је у поступку утврђено да је било овлашћено за достављање упозорења, писмено изјаснио.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом чл. 414. став 1. ЗПП, донео одлуку као у изреци пресуде у првом ставу.

Одлука о трошковима поступка донета је применом чл. 153. став 1. ЗПП, према постигнутом успеху ревидента у ревизијском поступку.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић